

Εκτός Συντάγματος το νομοσχέδιο
για τον «εκσυγχρονισμό» τού ΕΦΚΑ!!

Από τη ληλασία των αποθεματικών (PSI)
με τον ν. 4050/2012 των Βενιζέλου-Κουτρουμάνη
στη ληλασία τής ακίνητης περιουσίας του,
με την εκποίηση και την χωρίς αντάλλαγμα μίσθωση των ακινήτων του!!

Ορατός ο κίνδυνος για τις συντάξεις!

I. e-ΕΦΚΑ: Ο οδοστρωτήρας τού Ασφαλιστικού Συστήματος και του Κοινωνικού Κράτους

Απαρχής τής επιβολής των Μνημονίων, το μεγάλο ζητούμενο για τους δανειστές και το εσωτερικό μνημονιακό πολιτικό προσωπικό, ήταν το πώς θα παρακαμφθεί το σοσιαλδημοκρατικό -κατά βάση- Σύνταγμα του Κοινωνικού Κράτους Δικαίου, όπως είχε διαμορφωθεί από τη Συντακτική ουσιαστικά Βουλή τού 1975 (Κωνσταντίνος Καραμανλής) και την Αναθεωρητική τού 1985 (Ανδρέας Παπανδρέου).

Οι γεννήτορες των δύο μεγάλων παρατάξεων της Μεταπολίτευσης, που γνώριζαν όσο κανένας άλλος τα προβλήματα του Ελληνισμού, αλλά και αυτά της ευρωπαϊκής ενοποίησης, προσπάθησαν να θωρακίσουν τον υπαρκτικό σκελετό τής πατρίδας τόσο σε θεσμικό όσο και σε δημόσιο-«περιουσιακό» επίπεδο προκειμένου, με τις βασικές υποδομές (υλικές και άυλες) στα χέρια των ελληνικών κυβερνήσεων και τού δημοκρατικώς Δρώντος Λαού, η χώρα να βαδίζει στον δρόμο τού αδυσώπητου ανταγωνισμού που διανοιγόταν και με την επερχόμενη ευρωπαϊκή οικονομική-τραπεζική Ένωση (ΟΝΕ).

Το πρόβλημα για το μνημονιακό προσωπικό, συνεπώς, ήταν μεγάλο και υπαρκτικό τής συνέχισης των Μνημονίων όπως τα κανοναρχούν οι δανειστές σήμερα και για το αόριστο μέλλον.

Κατ'αρχάς χρησιμοποίησαν τη σταδιακή σιωπηρή παράκαμψη ρητών διατάξεων του Συντάγματος με τη βοήθεια της μνημονιακής πλειοψηφίας της Βουλής. Στην περίπτωση της προσβολής διαφόρων εκτελεστικών πράξεων που εκδόθηκαν κατ'εφαρμογή των εφαρμοστικών των Μνημονίων νόμων ενώπιον των αρμοδίων Δικαστηρίων, επικαλέστηκαν την «ευρύχωρη» ερμηνεία των σχετικών διατάξεων ώστε να «χωρέσουν» και τις μνημονιακές ρυθμίσεις ως συμβατές με αυτό.

Η δικαστική ανοχή ή, σε αρκετές κρίσιμες περιπτώσεις, η ευθεία νομιμοποίηση των νέων θεσμών, πρόδηλα αντίθετων προς το Κοινωνικό Κράτος Δικαίου, οδήγησε στην περίφημη «συνήχηση» των λειτουργιών, που ομαλοποίησε τον μνημονιακό δρόμο. Μεταξύ των πλέον αμφισβητούμενων νέων μνημονιακών θεσμών (όμοιος του οποίου δεν υπάρχει σε καμία χώρα τού πολιτισμένου κόσμου) είναι και η δημιουργία τού τερατουργήματος τού ΕΦΚΑ που συναίρεσε όλες τις εργασιακές και ασφαλιστικές σχέσεις σε έναν ενιαίο φορέα, ανεξαρτήτως της φύσης της παρεχόμενης εργασίας, της ιστορίας και των ιδιομορφιών κάθε κλάδου ασφάλισης.

Αυτό το τερατούργημα του ΕΦΚΑ, που αποφασίστηκε με το γ' Μνημόνιο (ν. 4336/2015, ΦΕΚ Α 94/14-5-2015) και θεσμοθετήθηκε με τον «νόμο Κατρούγκαλου» 4387/2016 (ΦΕΚ Α 85/12-5-2016), ως ο «οδοστρωτήρας» των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών δεκάδων ασφαλιστικών κλάδων, ήταν και η μεγάλη παγίδα για το Κοινωνικό Κράτος Δικαίου.

Όσοι δεν κατάλαβαν ή δεν αντιλαμβάνονται ακόμη, πολύ περισσότερο, δε, όσοι ενήργησαν εκ προθέσεως σ'αυτή την καταστροφή της διαλεκτικής, της πολλαπλότητας και της δημοκρατίας τού Εργασιακού Πολιτισμού, ή, στη χειρότερη περίπτωση, όσοι ήσαν οι κατά την κυρία Μέρκελ «περισσότερο συνεργάσιμοι» και δεκτικοί των θελήσεων των δανειστών, είναι καιρός να αντιληφθούν ότι, με αυτόν τον θεσμό, δεν επέφεραν απλώς την «κρίσιμη» μαχαιριά στη συνάρτηση Εργασιακού-Ασφαλιστικού, αλλά προσθέτως προετοίμασαν το έδαφος για έναν *sui generis* ολοκληρωτισμό που σταδιακώς καταλαμβάνει (και καταλύει) τα ιερά και τα όσια της κοινοβουλευτικής αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και την καθιστά -προϊόντος τού μνημονιακού χρόνου- ένα «άδειο κέλυφος», ένα «πουκάμισο αδειανό»...

Με αυτόν τον υπαγορευμένο από τους δανειστές θεσμό καταργείται η δημοκρατία, η πολλαπλότητα των θεσμών, η άμιλλα που αυξάνει την παραγωγικότητα της εργασίας, τα διαχρονικά επιτεύγματα των ταξικών αγώνων ή της άμβλυνσης της ταξικής πάλης όπου υπήρχε συνεργασία των συντελεστών παραγωγής... Εν τέλει αποσβήνονται όλα τα δημιουργήματα της Κοινωνικής Οικονομίας και επιμέρους (κλαδικοί) θεσμοί του Κοινωνικού Κράτους Δικαίου, δηλαδή η πεμππουσία της Δημοκρατίας στο κοινοβουλευτικό πολίτευμα της ατομικής ιδιοκτησίας.

Απαιτείται, επομένως, μεγάλη έλλειψη δημοκρατικής νοημοσύνης και στοιχειώδους κατανόησης της αλληλεπίδρασης των θεσμών ή βαρύτατη εκ προθέσεως και αναιρετική διάθεση του δημοκρατικού κανόνα και παραβίασης της στοιχειώδους λογικής, για να αποδεχθεί κανείς έναν τέτοιο θεσμό που παραγράφει τον πυρήνα της δημοκρατικής ουσίας και ιστορίας του τόπου. Η δραστικότητα της ενιαιοποίησης όλων των εργασιακών και ασφαλιστικών σχέσεων στον ΕΦΚΑ (σήμερα e-ΕΦΚΑ) είναι, ως εκ τούτου, απροσμέτρητης δημοκρατικής ανευθυνότητας και κάποτε πρέπει όλοι οι πολίτες να αντιληφθούν ότι η κοινωνία έπεσε στην παγίδα του «μνημονιακού κρεματόριου», αφού ουδείς συγκινείται για το πρωτοφανές αυτό στην παγκόσμια ιστορία συμβάν, πολύ δε περισσότερο καμιά πολιτική δύναμη δεν ζητά την κατάργησή του.

Προϊόντος του μνημονιακού χρόνου, η κοινωνία θα βρίσκεται διαρκώς μπροστά σε δυσάρεστες εκπλήξεις, όπως η εξελισσόμενη αυτές τις ημέρες ιδιωτικοποίηση ουσιαστικά των περιουσιακών στοιχείων του ΕΦΚΑ, πολύ περισσότερο που το απόθεμα των αντικοινωνικών και αντιδημοκρατικών πολιτικών που γεννά ο θεσμός, δεν έχει τελειωμό, μέχρις ότου να παραδοθεί πλήρως στις δυνάμεις του νομαδικού κεφαλαίου. Αυτοί οι θεσμοί, όχι μόνο καθιστούν αδύνατη κάθε μελλοντική προοδευτική θέαση, όχι μόνο συρρικνώνουν τη δημοκρατία στη συνάρτηση Εργασιακού-Ασφαλιστικού, αλλά πλήττουν ουσιαστικά το νόημα, την ψυχή και την πεμππουσία της κοινωνίας ως ψυχολογικής και συνειδησιακής υποδομής του πολιτεύματος.

Η περιουσία και τα αποθεματικά των Ασφαλιστικών Ταμείων έχουν περάσει «από σαράντα κύματα», κατά το κοινώς λεγόμενο.

Το σχέδιο χρηματοδότησης ιδιωτών από την περιουσία (εισφορές) των ασφαλισμένων έχει ξανασυμβεί άλλες πέντε φορές στη χώρα μας μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο:

-Το 1947 όταν τα Ταμεία απώλεσαν 50 δις δραχμές (160 εκατ. ευρώ) αφού τα αποθεματικά τους χρησιμοποιήθηκαν για αλλότριους σκοπούς.

-Το 1950 με τον αναγκαστικό νόμο Μαρκεζίνη 1611/1950, όταν τα Ταμεία απώλεσαν 30 τρις δραχμές ή 90 δις ευρώ (για όσο ίσχυσε) και δόθηκαν στους ιδιώτες άτοκα ή με χαμηλό τόκο για την ενίσχυσή τους.

-Με τους ν. 2076/1992 (Κων. Μητσοτάκης) και 2676/1999 (Κ. Σημίτης), όταν τα Ταμεία απώλεσαν 4 δις ευρώ σε «μετοχές ρίσκου» και 2 δις ευρώ σε «δομημένα ομόλογα».

-Με τον ν. 4050/2012 των Βενιζέλου-Κουτρουμάνη, όταν με το «κούρεμα» (PSI) τα Ταμεία έχασαν 26 δις ευρώ στην πρωτογενή και δευτερογενή αγορά.

-Με τις τρεις ανακεφαλοποιήσεις των Τραπεζών, όταν τα Ταμεία έχασαν 4 δις ευρώ συνολικά.

Στο πρόσφατο μνημονιακό παρελθόν, συνεπώς, ο πρώτος γύρος ήταν η ετεροχρησιμοποίηση των εισφορών προς χρηματοδότηση διαφόρων ιδιωτικών επενδύσεων.

Ο δεύτερος γύρος ταυτίστηκε με την υποχρεωτική άτοκη κατάθεση τού μόχθου των εργαζομένων και της συνεισφοράς των εργοδοτών προς χρηματοδότηση των διαφόρων κοινωνικών και ιδιωτικών-επιχειρηματικών παρεμβάσεων.

Ο τρίτος μεγάλος γύρος λεηλασίας τής περιουσίας των Ασφαλιστικών Ταμείων επισυνέβη με το «κούρεμα» (PSI) των αποθεματικών τους με τον νόμο Βενιζέλου-Κουτρουμάνη 4050/2012 (ΦΕΚ Α 36/23-2-2012). Ο μνημονιακός αυτός νόμος ονομάτισε το απόθεμα των εισφορών «επένδυση ομολόγων τού ιδιωτικού τομέα», αφού η αγορά ομολόγων τού Ελληνικού Δημοσίου είχε καταστεί προηγουμένως υποχρεωτική από τους ασφαλιστικούς φορείς.

II. Από την ιδιωτικοποίηση της Επικουρικής Ασφάλισης (ν.4826/2021) και την πιστοποίηση ιδιωτών στην έκδοση των συντάξεων (άρθρο 255 ν.4798/2021, ΦΕΚ Α 68/24-4-2021) στην ιδιωτικοποίηση τού ΕΦΚΑ!!

Μετά τη δημιουργία του ΕΦΚΑ, αρχίζει σταδιακά και ξεδιπλώνεται όλη η «ενδελεία», όλο το σκεπτικό των δανειστών και των μνημονιακών κύκλων: Ακολούθησε η ιδιωτικοποίηση ουσιαστικά τής Επικουρικής Ασφάλισης με τον ν. 4826/2021 (ΦΕΚ Α 160/7-9-2021), τού άλλου δηλαδή δημόσιου πυλώνα τού Ασφαλιστικού Συστήματος και η ίδρυση του ΝΠΔΔ «Ταμείο Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης» (ΤΕΚΑ) με τον ν. 4826/2021, η εφαρμογή τού οποίου αρχίζει από 1-1-2022.

Το υπουργείο Εργασίας, υλοποιώντας κατά γράμμα το γ' Μνημόνιο (ν. 4336/2015) και το Πόρισμα τής Επιτροπής Πισσαρίδη (ένας εκ των βασικών συντακτών τού οποίου ήταν ο σημερινός υφυπουργός Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ.Παναγιώτης Τσακλόγλου) έδωσε στις 7-1-2022 σε δημόσια διαβούλευση το νομοσχέδιο με τίτλο «Για τον εκσυγχρονισμό τού ΕΦΚΑ».

Έτσι, με πρόσχημα τον εκσυγχρονισμό τού Ασφαλιστικού υπερΤαμείου (που ίδρυσαν κατ'ουσίαν όλα τα κόμματα τού μνημονιακού τόξου, ψηφίζοντας το γ' γενικευμένο, ανακεφαλαιωτικό και μόνιμο Μνημόνιο), τώρα, με την επικείμενη ψήφιση του σχεδίου νόμου και την προηγούμενη συγκέντρωση όλων των περιουσιακών στοιχείων των επιμέρους Ταμείων στον ΕΦΚΑ, επιχειρείται ένας τελικός γύρος παράδοσης τής περιουσίας των ασφαλισμένων στις αγορές προς εκμετάλλευση από το ιδιωτικό κεφάλαιο.

Χωρίς σεβασμό στην ιστορία των εργατικών και συνδικαλιστικών αγώνων, χωρίς συμφωνία των εργαζομένων και των εκπροσώπων τους και καθ'υπερβαση των σχετικών συνταγματικών διατάξεων που ακόμη υπάρχουν για να υπενθυμίζουν τη φύση και τον νομικό χαρακτήρα των θεσμών τού λεγόμενου Κοινωνικού Κράτους Δικαίου.

Αυτή τη φορά, με το υπό διαβούλευση από 7-1-2022 νομοσχέδιο, πάνω από 1.000 ακίνητα των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων, η εγγύηση δηλαδή για την απρόσκοπτη καταβολή των συντάξεων και όλων των κοινωνικών παροχών ολόκληρης τής κοινωνίας, παραδίδεται στο επενδυτικό-νομαδικό κεφάλαιο αφού το real estate επί των περιουσιών των Ελλήνων πολιτών (ιδιωτικών ή κοινών) μεταβάλλεται στο νέο επενδυτικό Ελ Ντοράντο, μετά την ταχύτατα συνεχιζόμενη διακυβερνητική αλλοτρίωση των κυριότερων μονάδων τού διαχρονικού άυλου και υλικού πλούτου τής πατρίδας και των κρίσιμων κοινωφελών εγκαταστάσεων.

Πυρήνας του νομοσχεδίου είναι επομένως η εκποίηση ή η καθ'οιονδήποτε τρόπο «διάθεση» των ακινήτων του ΕΦΚΑ, αφού όλα έχουν ήδη συγκεντρωθεί με την ενοποίηση των Ταμείων στον ενιαίο αυτό φορέα αλλοτρίωσης τής εργασίας και ακύρωσης της διαλεκτικής και των αποτελεσμάτων των διαχρονικών αγώνων τής Εργατικής Τάξης.

III. Αστυνομικοποίηση-εκποίηση και δωρεάν παραχώρηση των ακινήτων τού ΕΦΚΑ!! Οι 14 πιο σημαντικές παρεμβάσεις τού νομοσχεδίου

Ο πρώτος γύρος τής μνημονιακής λεηλασίας τής κινητής περιουσίας των Ταμείων, όπως αναφέρθηκε διεξοδικά ανωτέρω, πριν την ενοποίηση στον ΕΦΚΑ, έγινε (ως ανωτέρω) με τον νόμο Βενιζέλου-Κουτρουμάνη 4050/2012 που φέρει τον τίτλο «Κανόνες τροποποίησης τίτλων, εκδόσεως ή εγγυήσεως τού Ελληνικού Δημοσίου με συμφωνία των ομολογιούχων».

Τότε, με το λεγόμενο «PSI», τα Ασφαλιστικά Ταμεία έχασαν σε ονομαστικές αξίες, στην πρωτογενή, δευτερογενή κ.λπ. αγορά, συνολικά περίπου 30 δις ευρώ. Μετά από αυτό, τα Ταμεία κατέρρευσαν και οι αποθεματικοί κόπτοι και οι θυσίες των Ελλήνων εξανεμίστηκαν εν ονόματι τής βιωσιμότητας του χρέους, που σήμερα, τελικά, με τις μνημονιακές πολιτικές, έχει υπερδιπλασιαστεί!!

Ο θαλασσοδαρμένος ναυτικός και ο ακρωτηριασμένος μεταλλωρύχος, που υποχρεωτικώς έλαβαν ομόλογα τού Ελληνικού Δημοσίου αντί αποζημίωσης, ταυτίστηκαν με τους επενδυτές τού νομαδικού κεφαλαίου και τις ξένες τράπεζες, για τη σωτηρία των οποίων (μετά τη χρηματιστηριακή κρίση τού 2007-2008) επιβλήθηκαν τα Μνημόνια στον ελληνικό λαό, όπως γράφει στο βιβλίο του «Γη της Επαγγελίας» (2020) ο Πρόεδρος Ομπάμα, αλλά και ομολόγησε πρόσφατα ο εκ των πρωταγωνιστών τού δράματος, Πρόεδρος τότε του Eurogroup, κ.Ντάισελμπλουμ.

Και δυστυχώς το αρμόδιο Δικαστήριο συμφώνησε (1116 και 1117/2014 αποφάσεις ΟΛΣΤΕ) στην μνημονιακή αυτή εκδοχή τής έννοιας των «επενδυτών» για τους απόμαχους τής Εργασίας, τους θαλασσοδαρμένους και τους εγκιβωτισμένους στα υπόγεια λατομεία εργάτες.

Τώρα, με πρόσχημα τον εκσυγχρονισμό τού ΕΦΚΑ και με κεντρική (ίσως μάλιστα και μοναδική) στόχευση τής παράδοσης τής μεγάλης ακίνητης περιουσίας

του στις αγορές και στο real estate τού ιδιωτικού κεφαλαίου, προωθούνται ορισμένες αρχές και αξίες που δεν έχουν καμία σχέση με το πνεύμα και την ιδεολογία ενός δημόσιου Οργανισμού (Ιδρύματος), που προορισμό έχει την αξιοποίηση τού μόχθου των εργαζομένων και των απόμαχων της εργασίας και της ζωής. Οι οποίοι, μή υποψιαζόμενοι την τελολογία και τη σκοπιμότητα τού Ενιαίου ΕΦΚΑ, νόμισαν ότι θα πρυτανεύσουν και πάλι οι αρχές τής αλληλεγγύης, της ευαισθησίας και της εξυπηρέτησης των ασφαλισμένων και συνταξιούχων, όπως αρμόζει σε πολίτες χώρας με Κοινωνικό Κράτος Δικαίου.

Έτσι με μοναδικό στόχο την «εκμετάλλευση» τής ακίνητης περιουσίας των ασφαλισμένων και την ΑΠΟκοινωνικοποίηση των Υπηρεσιών (και μέσω της συκοφάντησης και απαξίωσης τού υπηρετούντος σήμερα ανθρώπινου δυναμικού), προωθούνται θεσμοί εντελώς ξένοι και μή συμβατοί με τις αρχές λειτουργίας Δημόσιας (κατ'εξοχήν Κοινωνικής) Υπηρεσίας και ασφαλώς εντελώς αντίθετοι με το κοινωνικό και δημόσιο συμφέρον και με τις αρχές τού Συντάγματος.

1^{ov}) Ο διορισμός Γενικών Διευθυντών και Διευθυντών στον ΕΦΚΑ ως μετακλητών υπαλλήλων με τριετή θητεία και με μία ανανέωση προερχομένων από τον ιδιωτικό τομέα, κάτι που συμβαίνει πρώτη φορά στην ιστορία και τη λειτουργία ΝΠΔΔ των Ταμείων (άρθρο 3 παρ. 2-3 νομοσχεδίου).

2^{ov}) Η αυτοδίκαιη παύση όλων των Γενικών Διευθυντών και Διευθυντών, είτε έχουν επιλεγεί με τον Υπαλληλικό Κώδικα (ν. 3528/2007, ΦΕΚ Α 26/9-2-2007), είτε με ειδικές διατάξεις (άρθρο 3 παρ. 7 ν/σ).

3^{ov}) Η ματαίωση όλων των εκκρεμών προκηρύξεων για Γενικούς Διευθυντές και Διευθυντές σύμφωνα με τον Υπαλληλικό Κώδικα (άρθρο 3 παρ. 8 ν/σ).

4^{ov}) Η ανάθεση των συμβάσεων προμηθειών και υπηρεσιών τού ΕΦΚΑ (άρθρο 6 ν/σ) κατά παρέκκλιση από την κείμενη Νομοθεσία.

5^{ov}) Η σύσταση Αυτοτελούς Ομάδας Εσωτερικών Ερευνών με επικεφαλής πρώην Αντιεισαγγελέα του Αρείου Πάγου ωσάν το μείζον ζήτημα τού ΕΦΚΑ να είναι σήμερα, στην εποχή τής μνημονιακής «ωριμότητας», η όποια διαφθορά των υπαλλήλων και όχι η παράδοση στους αγοραίους ανέμους τής κινητής (το 2012) και της ακίνητης (σήμερα) περιουσίας τής δημόσιας-κοινωνικής Υπηρεσίας του συστήματος (άρθρο 7 ν/σ).

6^{ov}) Η ανάθεση αστυνομικών, ανακριτικών, πειθαρχικών ελέγχων και διώξεων σε βάρος των υπαλλήλων από τους επικεφαλής τής Μονάδας, κατά παράβαση του Συντάγματος και του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα (άρθρο 8 ν/σ).

7^{ov}) Η πλήρης αστυνομικοποίηση του ΕΦΚΑ με αρχές και αξίες που δεν συνάδουν με Δημόσια Κοινωνική Υπηρεσία τής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, ταγμένης στην εξυπηρέτηση των εργαζομένων και των απόμαχων της εργασίας (άρθρο 8 ν/σ).

8^{ov}) Η άσκηση πειθαρχικών διώξεων fast track κατά παράβαση των διατάξεων του Συντάγματος και των νόμων (άρθρο 9 ν/σ).

9^{ov}) Η ίδρυση ΑΕ με την επωνυμία «Επενδυτική Επιτροπή» που συγκροτείται, λειτουργεί και δρα ως Ανώνυμη Εταιρία τού ιδιωτικού τομέα.

10^{ov}) Η εκποίηση και εν γένει «διάθεση» των διοικούμενων και διαχειριζόμενων από αυτή ακινήτων (άρθρο 11 παρ. 1ε ν/σ).

11^{ov}) Η με χωρίς αντάλλαγμα παραχώρηση τής χρήσης περιουσιακών στοιχείων και ακινήτων (άρθρο 11 παρ. 1στ ν/σ).

12^{ov}) Η εγκαθίδρυση συστήματος εταιρικής διακυβέρνησης (άρθρο 13 ν/σ).

13^{ov}) Η συγκρότηση Επενδυτικής Επιτροπής παρά τω ΔΣ (άρθρο 17 ν/σ).

14^{ov}) Η πρόβλεψη προκλητικά υψηλών μισθών των διοριζομένων ιδιωτών Γενικών Διευθυντών, των Διευθυντών, των μελών της Επενδυτικής Επιτροπής των μετακλητών υπαλλήλων, κάτι που δημιουργεί ανοικτή πρόκληση σε τόσα επιστημονικά ταλέντα και τίμιους και έμπειρους γνώστες τού αντικειμένου-υπαλλήλους που, ως δημόσιοι λειτουργοί, αρκούνται στα ψυχία των μισθολογικών μνημονιακών προβλέψεων.

Τέτοια έλλειψη εμπιστοσύνης προς το προσωπικό των Κοινωνικών Ασφαλιστικών Φορέων (μεγάλος αριθμός τού οποίου νοσεί λόγω τής μεγάλης ακτινοβολίας των πεπαλαιωμένων computers, όπως καταγγέλλουν από ετών οι εργαζόμενοι), δεν έχει παρατηρηθεί ποτέ από καμιά προηγούμενη κυβέρνηση!

Αντί η κυβέρνηση να εκσυγχρονίσει τις μεθόδους και την τεχνολογική υποδομή των κρίσιμων τουλάχιστον Υπηρεσιών και κυρίως αυτών που σχετίζονται με τον υπολογισμό και την έκδοση των συντάξεων, οι αρμόδιοι υπουργοί νομοθετούν την παράκαμψη όλων των διαδικασιών και την παράδοση κρίσιμων δημοσίων λειτουργιών στους ιδιώτες, όπως συνέβη προ μηνών με το

αποτυχημένο έως τώρα εγχείρημα τής έκδοσης συντάξεων από ιδιώτες πιστοποιημένους λογιστές και δικηγόρους (ν. 4798/2021).

Το συμπέρασμα που προκύπτει είναι ότι ο ΕΦΚΑ, σ'αυτή την κρίσιμη για την κοινωνία και την πατρίδα συγκυρία, με τις περικοπές των συντάξεων, τη ραγδαία αύξηση των ορίων ηλικίας, την απότομη φτωχοποίηση των συνταξιούχων, την αγοραία λεηλασία των αποθεματικών του, τη μείωση των κοινωνικών παροχών, την αδυναμία επικοινωνίας μεταξύ οκτώ διαφορετικών αυτοτελών λογισμικών συστημάτων (ΟΓΑ, ΝΑΤ, ΟΑΕΕ, ΕΤΑΑ κ.λπ.) επέλεξε την παράδοση στους ιδιώτες του real estate τής ακίνητης περιουσίας και ακόμη και τη δωρεάν παραχώρηση (και χωρίς συμμετοχή ασφαλισμένων-συνταξιούχων) σε τρίτους, όπως αυτοί οι φορείς απαριθμούνται και οι οποίοι μπορούν **άνευ ανταλλάγματος** να μισθώσουν πολύτιμα ακίνητα, τα οποία -ως ανωτέρω- είναι εγγυητικά τής χρηματοδότησης των συντάξεων.

Εξάλλου η αστυνομικοποίηση των Υπηρεσιών του, η εμμέσως διαχεόμενη υπόνοια για τη διαφθορά τού προσωπικού, καθώς και η fast track διαδικασία για τη δίωξή του, δείχνει ότι η Διοίκηση και η κυβέρνηση επιχειρούν να αποπροσανατολίσουν την ελληνική κοινωνία αναγορεύοντας τη δήθεν διαφθορά των υπαλλήλων σε μείζον ζήτημα, παρά την πολυδιαφημισμένη υπερδεκαετή μνημονιακή «επιχείρηση κάθαρσης» από τους ίδιους τους μνημονιακούς πολιτικούς

Η τρομοκράτηση και η πειθάρχηση των υπαλλήλων, με τέτοια καινοφανή μέτρα, αποτελεί το αναγκαίο «προπέτασμα καπνού» που θα απασχολήσει την κοινή γνώμη ώστε να αποδεχθεί σχετικώς εύκολα την επιχειρούμενη ιδιωτικοποίηση και να κατασταλεί ακόμη ευκολότερα κάθε αντίδραση που θα εκδηλωθεί κατά της επιχείρησης τής παράδοσης τής περιουσίας των ασφαλισμένων στους αγοραίους ανέμους.

Και δυστυχώς, στα ερείπια του Κοινωνικού Κράτους Δικαίου οι υπάρχοντες συνδικαλιστικοί φορείς σέρνονται ως φαντάσματα τού πάλαι ποτέ κραταιού Συνδικαλιστικού Κινήματος, που με τους αγώνες του κατέστησε επιβεβλημένη κάποτε την ενδυνάμωση των θεσμών τού Κοινωνικού Κράτους Δικαίου, κυρίως αυτών τής συνάρτησης Εργασιακού-Ασφαλιστικού.

IV.Η αρχή τού τέλους για το Δημόσιο Ασφαλιστικό Σύστημα στην Ελλάδα!

Είναι βέβαιο ότι μετά τη ληλασία του PSI, τη διαρκή μείωση των εισφορών, τη δραματική απίσχναση των εισπράξεων εξ εισφορών από την ευέλικτη και φθηνή σε μισθούς αγορά εργασίας, την ανάμειξη ιδιωτών στην έκδοση συντάξεων, τη σταδιακή κατάργηση των δημοσίων επικουρικών συντάξεων με το ΤΕΚΑ, το ν/σ για τον δήθεν εκσυγχρονισμό τού ΕΦΚΑ θα σημάνει την αρχή τού τέλους τού Δημοσίου Ασφαλιστικού Συστήματος στην Ελλάδα.

Και όλα αυτά έρχονται σε μια περίοδο καταχρέωσης τού λαού, δραματικής συρρίκνωσης του μικρο-ιδιοκτητικού τρόπου παραγωγής και πλήρους εναρμόνισης τού μνημονιακού πολιτικού τόξου με τις θελήσεις των δανειστών, συνθήκη που παν-κυριαρχεί σε όλες τις δραστηριότητες και εκφράσεις τής δημόσιας ζωής, κάτι που ενδυναμώνεται και διαιωνίζεται και από την απουσία εναλλακτικής προοδευτικής πολιτικής πρότασης για τον λαό και τη χώρα.

Δυστυχώς για την πατρίδα και την κοινωνία, το βρυξελλητικό ρεύμα (που πρυτανεύει) δημιουργεί το κατάλληλο πολιτικό κλίμα ανώδυνης εισαγωγής αυτών των μνημονιακών προβλέψεων, αποσιωπώντας στις δημόσιες συζητήσεις *τί* ισχύει για τα ανάλογα ζητήματα στις χώρες τής Κεντρικής Ευρώπης και *πώς* είναι διαρθρωμένο το Κοινωνικό Κράτος Δικαίου, το Ασφαλιστικό Σύστημα και οι πολλοί γενικοί, κλαδικοί και τοπικοί κοινωνικοί θεσμοί που στοχεύουν στην εξυπηρέτηση των αναγκών των διαφόρων κλάδων εργαζομένων και συνταξιούχων.

Αλέξης Π. Μητρόπουλος (Καθηγητής Παν/μίου, Πρόεδρος ΕΝΥΠΕΚΚ)

και Δημήτρης Π. Μητρόπουλος (Νομικός)